EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 387/2012

2012 m. balandžio 19 d.

kuriuo iš dalies keičiamos tam tikros Tarybos reglamento (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo nuostatos, susijusios su tam tikrų valstybių narių, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų arba kurioms gresia tokie sunkumai, finansų valdymu

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [1],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros [2],

kadangi:

(1) beprecedentė pasaulinė finansų krizė ir beprecedentis ekonomikos nuosmukis labai pakenkė ekonomikos augimui bei finansiniam stabilumui ir labai pablogino kelių valstybių narių finansinę ir ekonominę padėtį. Tam tikros valstybės narės turi didelių sunkumų arba joms gresia dideli sunkumai; visų pirma joms kyla ekonomikos augimo ir finansinio stabilumo problemų, blogėja jų deficito ir skolos būklė, o tą lemia tarptautinė ekonominė ir finansų aplinka;

(2) nors neigiamiems krizės padariniams švelninti jau imtasi svarbių priemonių, įskaitant teisės aktų sistemos pakeitimus, finansų krizės poveikis realiajai ekonomikai, darbo rinkai ir piliečiams yra labai juntamas. Spaudimas nacionaliniams finansiniams ištekliams vis didėja, todėl turėtų būti imtasi tolesnių veiksmų tam spaudimui mažinti maksimaliai ir optimaliai panaudojant Europos žuvininkystės fondo lėšas;

(3) remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 122 straipsnio 2 dalimi, kuria numatoma galimybė Sąjungos finansinę paramą suteikti valstybei narei, kuri patiria sunkumų arba kuriai gresia dideli sunkumai dėl, *inter alia*, išimtinių jos nekontroliuojamų aplinkybių, Tarybos reglamentu (ES) Nr. 407/2010 [3] buvo nustatyta Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė, siekiant išsaugoti Sąjungos finansinį stabilumą;

(4) Tarybos įgyvendinimo sprendimais 2011/77/ES [4] ir 2011/344/ES [5] tokia Sąjungos finansinė parama atitinkamai suteikta Airijai ir Portugalijai;

(5) Graikija jau turėjo didelių finansinio stabilumo sunkumų prieš įsigaliojant Reglamentui (ES) Nr. 407/2010. Todėl finansinė parama Graikijai negalėjo būti grindžiama tuo reglamentu;

(6) 2010 m. gegužės 8 d. pasirašytas Kreditorių susitarimas ir Susitarimas dėl paskolos Graikijai įsigaliojo 2010 m. gegužės 11 d. Kreditorių susitarimas lieka visas galioti trejų metų programos laikotarpiu, kol yra pagal Susitarimą dėl paskolos priemonės mokėtinų sumų;

(7) 2002 m. vasario 18 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 332/2002 dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams, sukūrimo [6] nustatyta, kad Taryba turi suteikti savitarpio pagalbą, jei euro neįsivedusi valstybė narė susiduria su mokėjimų balanso sunkumais ar jai kyla didelė mokėjimų balanso sunkumų grėsmė;

(8) tokia Sąjungos finansinė parama suteikta Vengrijai, Latvijai ir Rumunijai atitinkamai Tarybos sprendimais 2009/102/EB [7], 2009/290/EB [8] ir 2009/459/EB [9];

(9) laikotarpis, kuriuo Airija, Vengrija, Latvija, Portugalija ir Rumunija gali gauti finansinę paramą, nustatytas atitinkamuose Tarybos sprendimuose. Finansinės paramos Vengrijai laikotarpis baigėsi 2010 m. lapkričio 4 d.;

[1] OL C 24, 2012 1 28, p. 84.
[2] 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. kovo 22 d. Tarybos sprendimas.
[3] OL L 118, 2010 5 12, p. 1.
[4] OL L 30, 2011 2 4, p. 34.
[5] OL L 159, 2011 6 17, p. 88.
[6] OL L 53, 2002 2 23, p. 1.
[7] OL L 37, 2009 2 6, p. 5.
[8] OL L 79, 2009 3 25, p. 39.
[9] OL L 150, 2009 6 13, p. 8.

(10) laikotarpis, kuriuo Graikija gali gauti finansinę paramą pagal Kreditorių susitarimą ir Susitarimą dėl paskolos, yra skirtingas, atsižvelgiant į kiekvieną tose priemonėse dalyvaujančią valstybę narę;

(11) priėmus 2011 m. kovo 25 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimą, septyniolikos euro zonos valstybių narių finansų ministrai 2011 m. liepos 11 d. pasirašė Europos stabilumo mechanizmo kūrimo sutartį. Priėmus euro zonos valstybių ir Vyriausybių vadovų 2011 m. liepos 21 d. ir gruodžio 9 d. sprendimus, sutartis buvo iš dalies pakeista, siekiant pagerinti mechanizmo veiksmingumą, ir pasirašyta 2012 m. vasario 2 d. Pagal šią sutartį ne vėliau kaip 2013 m. Europos stabilumo mechanizmui bus perduotos dabartinės Europos finansinio stabilumo fondo ir Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonės užduotys. Todėl šiame reglamente jau reikėtų atsižvelgti į šį būsimą mechanizmą;

(12) savo 2011 m. birželio 23 ir 24 d. išvadose Europos Vadovų Taryba palankiai įvertino Komisijos ketinimą didinti sąveiką tarp Graikijai skirtos paskolų programos ir Sąjungos fondų ir parėmė pastangas didinti Graikijos pajėgumą panaudoti Sąjungos lėšas, kad būtų skatinamas augimas ir užimtumas, dėmesį vėl skiriant konkurencingumo didinimui ir darbo vietų kūrimui. Be to, ji palankiai įvertino ir parėmė tai, kad Komisija kartu su valstybėmis narėmis parengė išsamią techninės paramos Graikijai programą. Šiuo reglamentu prisidedama prie tokių sąveikos stiprinimo pastangų;

(13) siekiant palengvinti Sąjungos finansavimo valdymą, padėti spartinti investicijas valstybėse narėse ir regionuose ir didinti finansavimo poveikį ekonomikai, būtina leisti pagrįstais atvejais, laikinai ir nedarant poveikio 2014–2020 m. programavimo laikotarpiui tarpinius mokėjimus iš Europos žuvininkystės fondo padidinti suma, kuri atitiktų kiekvienos prioritetinės krypties taikomos bendro finansavimo normos padidinimą dešimčia procentinių punktų, valstybėms narėms, kurios patiria didelių finansinio stabilumo sunkumų ir kurios paprašė pasinaudoti šia priemone, atitinkamai sumažinant nacionalinį įnašą. Atsižvelgiant į laikiną to padidinimo pobūdį ir siekiant išlaikyti pirmines bendro finansavimo normas, kuriomis remiantis būtų apskaičiuojamos laikinai padidintos sumos, dėl mechanizmo taikymo atsiradę pokyčiai neturėtų būti atspindėti į veiksmų programas įtrauktame finansiniame plane. Tačiau turėtų būti suteikta galimybė veiksmų programas atnaujinti siekiant sutelkti lėšas konkurencingumo, augimo ir užimtumo sritims ir suderinti jų tikslinius rodiklius ir tikslus su galimo viso finansavimo sumažinimu;

(14) valstybė narė, pateikdama Komisijai prašymą pasinaudoti nukrypti leidžiančia nuostata pagal šį reglamentą, turėtų pateikti visą informaciją, reikalingą, kad Komisija galėtų pagal valstybės narės makroekonominės ir fiskalinės padėties duomenis nustatyti, jog nėra išteklių nacionaliniam įnašui finansuoti. Ji taip pat turėtų įrodyti, kad su nukrypti leidžiančios nuostatos taikymu susijęs mokėjimų padidinimas būtinas siekiant užtikrinti veiksmų programų įgyvendinimo tęstinumą ir kad lėšų panaudojimo pajėgumo problemos neišsprendžiamos net jei naudojamos didžiausios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1198/2006 ([1]) 53 straipsnio 3 dalyje nustatytos bendro finansavimo normoms taikomos viršutinės ribos;

(15) valstybė narė, pateikdama Komisijai prašymą pasinaudoti nukrypti leidžiančia nuostata pagal šį reglamentą, taip pat turėtų pateikti nuorodą į atitinkamą Tarybos sprendimą arba kitą teisės aktą, pagal kurį ji atitinka nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo reikalavimus. Būtina suteikti Komisijai tinkamos trukmės laikotarpį nuo valstybės narės prašymo pateikimo dienos, kad Komisija galėtų patikrinti, ar pateikta informacija yra teisinga, ir pareikšti prieštaravimą. Tam, kad nukrypti leidžianti nuostata būtų veiksminga ir veiktų, turėtų būti remiamasi prezumpcija, kad toks prašymas pagrįstas, jei Komisija nepareiškia prieštaravimo. Jei Komisija pareiškia prieštaravimą dėl valstybės narės prašymo, Komisija įgyvendinimo aktais turėtų priimti atitinkamą sprendimą ir nurodyti priežastis;

(16) reikėtų atitinkamai peržiūrėti tarpinių mokėjimų ir galutinio likučio mokėjimų apskaičiavimo taisykles, taikomas veiksmų programoms laikotarpiu, kuriuo valstybės narės gauna Sąjungos finansinę paramą dideliems finansinio stabilumo sunkumams įveikti;

(17) būtina užtikrinti, kad būtų tinkamai teikiamos ataskaitos dėl to, kaip naudojamos padidintos sumos, kurias gali gauti laikinu tarpinių mokėjimų padidinimu pagal šį reglamentą besinaudojančios valstybės narės;

(18) pasibaigus finansinės paramos teikimo laikotarpiui, pagal Reglamento (EB) Nr. 1198/2006 18 straipsnio 2 dalies nuostatas atliekant vertinimus galėtų prireikti įvertinti, *inter alia*, ar dėl sumažėjusios nacionalinės bendro finansavimo dalies iš esmės nukrypstama nuo pirminių tikslų. Atlikus tokius vertinimus veiksmų programa gali būti peržiūrėta;

([1]) OL L 223, 2006 8 15, p. 1.

(19) kadangi dėl beprecedentės krizės, darančios neigiamą poveikį tarptautinėms finansų rinkoms, ir dėl beprecedenčio ekonomikos nuosmukio, kurie gerokai pakenkė kelių valstybių narių finansiniam stabilumui, reikia imtis skubių veiksmų, kad būtų neutralizuotas poveikis visai ekonomikai, šis reglamentas turėtų įsigalioti kuo greičiau. Atsižvelgiant į atitinkamų valstybių narių išimtines aplinkybes, jis turėtų būti taikomas atgaline data, pradedant nuo 2010 biudžetinių metų arba nuo tos dienos, kurią buvo galima gauti finansinę paramą, atsižvelgiant į prašančios valstybės narės padėtį, ir taikomas laikotarpiams, kuriais valstybės narės gavo Sąjungos arba kitų euro zonos valstybių narių finansinę paramą dideliems savo finansinio stabilumo sunkumams įveikti;

(20) jei numatomas laikinas tarpinių mokėjimų padidinimas, tą laikiną padidinimą reikėtų svarstyti atsižvelgiant ir į visoms valstybėms narėms aktualius biudžeto apribojimus, o tie biudžeto apribojimai turėtų būti tinkamai atspindėti Europos Sąjungos bendrajame biudžete. Be to, kadangi pagrindinis šio mechanizmo tikslas yra įveikti konkrečius esamus sunkumus, jo taikymas turėtų būti ribotas laiko atžvilgiu. Todėl mechanizmas turėtų būti pradėtas taikyti 2010 m. sausio 1 d. ir jis turėtų veikti ribotą laikotarpį iki 2013 m. gruodžio 31 d.;

(21) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1198/2006 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1198/2006 iš dalies keičiamas taip:

1) 76 ir 77 straipsniai pakeičiami taip:

„76 straipsnis

Tarpinių mokėjimų apskaičiavimo taisyklės

1. Tarpiniai mokėjimai apskaičiuojami tvirtinančios institucijos patvirtintoje išlaidų ataskaitoje pagal kiekvieną prioritetinę kryptį ir pagal kiekvieną konvergencijos/ne konvergencijos tikslą deklaruotam valstybės finansiniam įnašui taikant bendro finansavimo normą, nustatytą tai prioritetinei krypčiai ir tam tikslui pagal galiojantį finansavimo planą.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybei narei pateikus konkretų ir tinkamai pagrįstą prašymą tarpinis mokėjimas apskaičiuojamas kaip Sąjungos paramos suma, sumokėta ar mokėtina paramos gavėjams pagal prioritetinę kryptį ir tikslą. Šią sumą valstybė narė turi nurodyti išlaidų ataskaitoje.

3. Nukrypstant nuo 53 straipsnio 3 dalies, valstybės narės prašymu tarpiniai mokėjimai padidinami suma, atitinkančia kiekvienos prioritetinės krypties esamos bendro finansavimo normos padidinimą dešimčia procentinių punktų (neviršijant 100 %), kuri turi būti taikoma reikalavimus atitinkančių viešųjų išlaidų sumai, naujai deklaruotai kiekvienoje patvirtintoje išlaidų ataskaitoje, pateiktoje laikotarpiu, kuriuo valstybė narė atitinka vieną iš šių sąlygų:

a) finansinė parama jai teikiama pagal 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 407/2010, kuriuo nustatoma Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė (*), arba jai teikiama kitų euro zonos valstybių narių prieš įsigaliojant tam reglamentui;

b) vidutinės trukmės finansinė parama jai teikiama pagal 2002 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 332/2002 dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams, sukūrimo (**);

c) finansinė parama jai teikiama pagal 2012 m. vasario 2 d. pasirašytą Europos stabilumo mechanizmo kūrimo sutartį.

4. Skaičiuodama tarpinius mokėjimus po to, kai valstybė narė nustoja naudotis 3 dalyje nurodyta Sąjungos finansine parama, Komisija neatsižvelgia į padidintas sumas, išmokėtas pagal tą dalį.

Tačiau į tas sumas atsižvelgiama taikant 79 straipsnio 1 dalį.

5. Galimybė panaudoti taikant 3 dalį padidintus tarpinius mokėjimus per kuo trumpesnį laikotarpį suteikiama valdymo institucijai ir jie naudojami tik mokėjimams įgyvendinant veiksmų programą vykdyti.

6. Teikdamos metines ataskaitas pagal 67 straipsnio 1 dalį valstybės narės pateikia Komisijai tinkamą informaciją apie šio straipsnio 3 dalyje nurodytos nukrypti leidžiančios nuostatos naudojimą, iš kurios matyti, kaip padidinta paramos suma atitinkamoje valstybėje narėje buvo naudinga skatinant konkurencingumą, augimą ir darbo vietų kūrimą. Į šią informaciją Komisija atsižvelgia rengdama 68 straipsnio 1 dalyje numatytą metinę ataskaitą.

77 straipsnis

Likučio mokėjimų apskaičiavimo taisyklės

1. Likučio mokėjimų suma yra mažesnioji iš šių dviejų sumų:

a) suma, apskaičiuota tvirtinančios institucijos patvirtintoje galutinėje išlaidų ataskaitoje pagal kiekvieną prioritetinę kryptį ir pagal kiekvieną konvergencijos/ne konvergencijos tikslą deklaruotam valstybės finansiniam įnašui taikant bendro finansavimo normą, nustatytą tai prioritetinei krypčiai ir tam tikslui pagal galiojantį finansavimo planą;

b) Sąjungos paramos suma, sumokėta ar mokėtina paramos gavėjams pagal kiekvieną prioritetinę kryptį ir kiekvieną tikslą. Šią sumą valstybė narė turi nurodyti tvirtinančios institucijos patvirtintoje galutinėje kiekvienos prioritetinės krypties ir kiekvieno tikslo išlaidų ataskaitoje.

2. Nukrypstant nuo 53 straipsnio 3 dalies, valstybės narės prašymu galutinio likučio mokėjimai padidinami suma, atitinkančia kiekvienos prioritetinės krypties taikytinos bendro finansavimo normos padidinimą dešimčia procentinių punktų (neviršijant 100 %), kuri turi būti taikoma reikalavimus atitinkančių viešųjų išlaidų sumai, naujai deklaruotai kiekvienoje patvirtintoje išlaidų ataskaitoje, pateiktoje laikotarpiu, kuriuo valstybė narė atitinka vieną iš 76 straipsnio 3 dalies a, b ir c punktuose nustatytų sąlygų.

3. Skaičiuodama galutinio likučio mokėjimą po to, kai valstybė narė nustoja naudotis 76 straipsnio 3 dalyje nurodyta Sąjungos finansine parama, Komisija neatsižvelgia į padidintas sumas, išmokėtas pagal tą dalį.

(*) OL L 118, 2010 5 12, p. 1.
(**) OL L 53, 2002 2 23, p. 1.“;

2) įterpiamas šis straipsnis:

„*77a straipsnis*

Sąjungos įnašo – tarpinių mokėjimų ir likučio mokėjimų – riba

1. Neatsižvelgiant į 76 straipsnio 3 dalį ir 77 straipsnio 2 dalį, Sąjungos įnašas tarpiniais mokėjimais ir galutinio likučio mokėjimais neviršija valstybės įnašo ir didžiausios EŽF paramos sumos kiekvienai prioritetinei krypčiai ir tikslui, kaip nustatyta veiksmų programą patvirtinančiame Komisijos sprendime.

2. Komisija suteikia leidimą taikyti 76 straipsnio 3 dalyje ir 77 straipsnio 2 dalyje nurodytą nukrypti leidžiančią nuostatą valstybei narei, atitinkančiai vieną iš 76 straipsnio 3 dalies a, b ir c punktuose nustatytų sąlygų, pateikus raštišką prašymą. Tas prašymas pateikiamas ne vėliau kaip 2012 m. liepos 17 d. arba per du mėnesius nuo dienos, kurią valstybė narė atitinka vieną iš 76 straipsnio 3 dalies a, b ir c punktuose nustatytų sąlygų.

3. Komisijai pateiktame prašyme valstybė narė pagrindžia 76 straipsnio 3 dalyje ir 77 straipsnio 2 dalyje nurodytos nukrypti leidžiančios nuostatos būtinybę pateikdama informaciją, reikalingą nustatant:

a) kad nėra išteklių nacionaliniam įnašui finansuoti pagal jos makroekonominės ir fiskalinės padėties duomenis;

b) kad padidinti mokėjimus, kaip nurodyta 76 straipsnio 3 dalyje ir 77 straipsnio 2 dalyje, reikia siekiant užtikrinti veiksmų programų įgyvendinimo tęstinumą;

c) kad problemos neišsprendžiamos net jei naudojamos didžiausios 53 straipsnio 3 dalyje numatytos bendro finansavimo normoms taikomos viršutinės ribos;

d) kad tenkinama viena iš sąlygų, nurodytų 76 straipsnio 3 dalies a, b ir c punktuose, pagrindžiant tai nuoroda į Tarybos sprendimą arba kitą teisės aktą ir nurodant konkrečią datą, nuo kurios valstybė narė galėjo gauti finansinę paramą.

Komisija patikrina, ar pateikta informacija pagrindžia leidimą taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą. Per 30 dienų nuo prašymo pateikimo dienos Komisija pareiškia prieštaravimus dėl tos informacijos. Jei Komisija nusprendžia pareikšti prieštaravimą dėl valstybės narės prašymo, ji įgyvendinimo aktais priima atitinkamą sprendimą ir nurodo priežastis.

Jei Komisija nepareiškia prieštaravimo dėl valstybės narės prašymo, tas prašymas laikomas pagrįstu.

4. Be to, valstybės narės prašyme išsamiai aprašomas numatomas 76 straipsnio 3 dalyje ir 77 straipsnio 2 dalyje numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos naudojimas ir pateikiama informacija apie papildomas priemones, numatytas siekiant sutelkti lėšas konkurencingumo, augimo ir užimtumo sritims, be kita ko, jeigu reikia, iš dalies keičiant veiksmų programas.

5. 76 straipsnio 3 dalyje ir 77 straipsnio 2 dalyje numatyta nukrypti leidžianti nuostata netaikoma po 2013 m. gruodžio 31 d. pateiktoms išlaidų ataskaitoms.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Tačiau šioms valstybėms narėms jis taikomas atgaline data:

a) Airijai, Graikijai ir Portugalijai nuo tos dienos, kada toms valstybėms narėms pagal 76 straipsnio 3 dalį buvo suteikta finansinė parama;

b) Vengrijai, Latvijai ir Rumunijai nuo 2010 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. balandžio 19 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
M. SCHULZ	M. BØDSKOV